

ԽԱՅԱՄՈՒՆ ԱՔՈՎՅԱՆ

Պարապ վախտի խաղալիք

Ալապատրակը ֆորս անելիս

Մեկ թաբուն գազան մեկ տեղ թոփ էլան,
Արջին բռնեցին, մեկ դուզ չոլ տարան:
Հոգին հանեցին, կաշին քերթեցին.
Ինչքան ուժ ուներ, ամենն իր քեֆին
Մեր լուսահոգի արջին քրքրեցին:
Որդիանց որտեղ՝ նալա՛թ սատանին,
Ալապատրակն էլ հենց էն հաղաղին,
Ծուռ անկաշները խլշտացրած,
Արջի անկաշի ծերիցը բռնած՝
Քաշում էր, որ նա էլ իր փայն հանի:
«Ախ դու թոփալ կա՛ղ, տվին ձե՛ն ձե՛նի,
Մեր գազանները ու վրա թափեցին:
Դո՛ւ ինչ տեղից ես խառնվել մեր միջին,
Քեզ ֆորս անելիս՝ ախր ո՞վ ա տեսել»:—
«Տո ի՞նչ եք ասում», սկսեց խոսիլ:
«Բաս աստված չո՞ւնիք, որ չեք մտածում,
Թե ես չլլեի, դուք հե՛չ ձեր օրումն
Սրան կտեսնեի՞ք, որ քեֆ եք անում:
Ե՛ս չի մեշիցը սրան դուս խոկեցի,
Ու թո՛ւշ ես տափը՝ ձեր առաջն արի»:—
Լավ տեսան, որ էլ ինչպես էր փշում,

Քեֆըներն էկավ սրա էս խոսքում:
Արջի անկաջի ծերը կտրեցին,
Ու բաժին տվին մեր Ալապատրակին:
Յավա մարդի վրա շատ ծիծաղին էլ,
Էլի նրա բաժինն չեն պակասացնել: